Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	6C/117/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3810210199
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Miriam Kohútová, PhD.
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2011:3810210199.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Miriam Kohútovou v právnej veci navrhovateľov v 1 . rade U. O. nar. XX.X.XXXX , trvale bytom O. XXX/XX, T. Q. XXX XX v 2. rade T. O. XX.X.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, T. Q. XXX XX zast. advokátom Pavlom Trnkom so sídlom Novomeského 1322/16, Bánovce nad Bebravou proti odporcovi F. P. nar. XX.X.XXXX , trvale bytom T. XXX/X, F. zast. advokátom JUDr. Ján Lacko so sídlom Bojnická cesta 28/5, Kanianka o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade 8300,- eur, v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke v 2. rade 8300,- eur, v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia

O trovách konania súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo vec samej .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia v 1 a 2 rade sa domáhali proti odporcovi zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy za neoprávnený zásah do osobnosti navrhovateľa v 1 rade vo výške 8300 eur a voči navrhovateľke v 2. rade z toho istého právneho titulu vo výške 8300 eur a náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnili tým, že rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi 2T 30/2007 - 299 zo dňa 18.4.2008 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu v Prievidzi 2T 30/2007 - 311 zo dňa 13.8.2008 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne 3To 119/2008 - 323 zo dňa 20.4.2009 v trestnej veci proti obžalovanému F. P., ktorý bol uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 odst. 1,2 Trestného zákona č. 140/1961 Zz v znení uznesenia ÚS SR č. 38/2002 Z.z. na tom skutkovom základe, že dňa 19.4.2002 asi o 12.35 hod. riadil nákladné motorové vozidlo zn. IVECO Eurocargo evid. Č. NEW-AR530 po v ceste č. I. /50 smerom od Prievidze na T. Q. , kde v kilometri 156 na začiatku obce T. Q. v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy okolnosti , ktorú mohol predvídať, teda okolnosti možného prechádzania detí cez vozovku po vyznačenom priechode pre chodcov , ktorý bol označený aj zvislou dopravnou značkou priechod pre chodcov, ktoré predtým z miesta vodiča videl, nedbal na zvýšenú opatrnosť voči deťom a následne oneskorene reagoval na maloletého chodca U. O., ktorý sa pohyboval z pravej strany v smere jazdy vozidla a vstúpil na priechod pre chodcov , ktorého zachytil pravou bočnou časťou vozidla pričom maloletý U. O. nar. XX.XX.XXXX pri dopravnej nehode utrpel zlyhanie riadiacej a regulačnej funkcie centrálneho nervového systému - mozgu v dôsledku rozsiahleho až devastačného poranenia hlavy v ľavo zo zlomeninami kosti klenby a spodiny lebečnej pri pomliaždení tkaniva mozgu a pri krvácaní pod mäkkú plenu mozgovú, pričom na následky týchto zranení pri prevoze do nemocnice dňa 19.4.2002 zomrel. Teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Citovaným rozsudkom bol uložený odporcovi trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 2,5 roka a trest zákazu

činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu dva roky a zároveň bol zaviazaný uhradiť poškodenému U. O. navrhovateľovi v 1. rade škodu vo výške 2309,90 eur (69 588,- Sk). Odporca v rozpore s právnymi predpismi sa dopustil zásahu do práva na život a telesnú integritu maloletého syna navrhovateľov v 1. a 2. rade , čím im spôsobil neodstrániteľnú a absolútnu ujmu - smrť, dopustil sa zároveň jeho nedbanlivostným konaním i neoprávneného zásahu do práva na ochranu súkromia ako čiastkového práva na ochranu osobnosti navrhovateľov v 1. a 2 rade. Medzi nebohým synom a navrhovateľmi v 1. a 2. rade existovali silné sociálne, morálne, citové a kultúrne putá vytvorené v rámci súkromného a rodinného života. Z nečakanej smrti syna prežívali nielen pocit úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku, ale navždy stratili možnosť viesť s ním súkromný a rodinný život a odo dňa jeho smrti sú ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s jedným z najbližších rodinných príslušníkov. Odporca svojou nedbanlivosťou spôsobil nenapraviteľnú citovú ujmu spočívajúcu v pretrvávajúcom pocite smútku a zúfalstva ako aj v ochudobnení o možnosť ďalšieho vzťahu, čím došlo nenávratne k deštrukcii medziľudských väzieb tvoriacich základ a rámec súkromného života a tým došlo k intenzívnemu zásahu do osobnostných práv a práv na súkromie a rodinný život navrhovateľov v 1. a 2. rade. Uvedomujúc si, že hmotná satisfakcia nemôže úplne odčiniť dopad tragickej udalosti, ktorá bola dôsledkom protiprávneho konania odporcu a ktorá zanechala v živote navrhovateľa v 1. a 2 . rade trvalé následky s ohľadom na závažnosť vzniknutej ujmy, ktorá je daná mierou intenzity zásahu okolnosťami vzniku zásahu ako aj časom trvania nepriaznivého následku, domáhajú sa navrhovatelia v 1. a 2. rade náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a to navrhovateľ v 1. rade vo výške 8 300,- eur a navrhovateľka v 2. rade vo výške 8300,- eur.

Odporca nepopiera, že dňa 19.4.2002 sa stal účastníkom dopravnej nehody, pri ktorej bol zranený maloletý syn navrhovateľov v 1. a 2. rade, ktorý na následky zranení pri prevoze do nemocnice zomrel. Ako účastník dopravnej nehody bol obvinený zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 odst. 1,2 Trestného zákona. Od začiatku svoju vinu popiera, pretože je stále presvedčený, že dopravnej nehode nemohol zabrániť. Je mu ľúto, že pri tejto dopravnej nehode zomrel maloletý syn navrhovateľov a smrť zasiahla do ich rodinného a osobného života. Uvedená dopravná nehoda však nepriaznivo poznamenala aj jeho osobný a rodinný život a celý svoj život sa bude vyrovnávať s psychickou traumou, že pri dopravnej nehode prišiel o život malý chlapec. V dôsledku dopr. nehody bol odporca psychicky rozrušený preto požiadal manželku, aby sa skontaktovala s rodičmi nebohého chlapca a vyjadrila im aj v jeho mene úprimnú ľútosť nad stratou ich syna. Nakoľko manželka odporcu nepoznala rodičov nebohého chlapca skontaktovala sa s ľuďmi, ktorí poznajú rodinu nebohého aby zistila, kde bývajú. Bola však upozornená na to, že navrhovateľ v 1. rade holduje alkoholu, býva agresívny a preto jej doporučili, aby sa s ním osobne nestretla a radšej oslovila navrhovateľku v 2 rade. Na druhý deň po dopravnej nehode pod vplyvom alkoholu navrhovateľ v 1. rade vyhľadal syna odporcu a povedal mu , že je synom vraha a bude to oko za oko. V ten istý deň ešte navrhovateľ v 1. rade prišiel pred rodinný dom odporcu, vyzváňal na zvonček a vulgárne sa vyjadroval na odporcu a jeho rodinu. Manželka dohovorila stretnutie s navrhovateľkou v 2. rade v rodinnom dome, kde sa jej osobne ospravedlnil. V záujme toho, aby nevznikol fyzický kontakt medzi odporcom a navrhovateľom v 1. rade, manželka odporcu a odporca odmietli s navrhovateľom v 1. rade komunikovať. V záujme toho, aby sa z celej vzniknutej situácie odporca psychicky vyrovnal a aby nebol navrhovateľom stále na očiach rozhodol sa odsťahovať z T. Q. do F.. Za spôsobenú smrť syna navrhovateľov bol odporca právoplatne odsúdený súdmi, ktoré vo veci rozhodovali , hoci stále je presvedčený, že dopravnej nehode nemohol zabrániť a preto sa domnieva, že jeho právoplatným odsúdením bolo dané žalobcom primerané zadosťučinenie za to, že pri dopravnej nehode stratili maloletého syna. Zároveň vznáša námietku premlčania nároku navrhovateľov na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch a to z toho dôvodu, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch ako jeden z relatívne samostatných prostriedkov ochrany osobnosti je právo majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje. Právo bolo premlčané po uplynutí 3 rokov od dopravnej nehody t.j. 20.4.2005. Ďalej poukazuje na to, že jeho občiansko právnu zodpovednosť treba vyvodzovať analogicky z ust. § 427 Obč. zákonníka. Na základe vyššie uvedených tvrdení navrhuje návrh zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov , svedkov N. P., P. P., Q. F., E. P., Y. F., pripojeným spisom tun. súdu 2T 30/2007, potvrdením P.. F. a zistil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi 2T 30/2007 - 299 zo dňa 18.4.2008 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu v Prievidzi 2T 30/2007 - 311 zo dňa 13.8.2008 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne 3To 119/2008 - 323 zo dňa 20.4.2009 právoplatným dňa 20.4.2009 v trestnej veci proti obžalovanému F. P. , ktorý bol uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 odst. 1,2 Trestného zákona č. 140/1961 Zz v znení uznesenia ÚS SR č. 38/2002 Z.z. na tom skutkovom základe , že dňa 19.4.2002 asi o 12.35 hod. riadil nákladné motorové vozidlo zn. IVECO Eurocargo evid. Č. NEW-AR530 po v ceste č. I. /50 smerom od F. na T. Q., kde v kilometri 156 na začiatku obce T. Q. v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy okolnosti, ktorú mohol predvídať, teda okolnosti možného prechádzania detí cez vozovku po vyznačenom priechode pre chodcov, ktorý bol označený aj zvislou dopravnou značkou priechod pre chodcov , ktoré predtým z miesta vodiča videl, nedbal na zvýšenú opatrnosť voči deťom a následne oneskorene reagoval na maloletého chodca U. O., ktorý sa pohyboval z pravej strany v smere jazdy vozidla a vstúpil na priechod pre chodcov , ktorého zachytil pravou bočnou časťou vozidla pričom maloletý U. O. nar. XX.XX.XXXX pri dopravnej nehode utrpel zlyhanie riadiacej a regulačnej funkcie centrálneho nervového systému - mozgu v dôsledku rozsiahleho až devastačného poranenia hlavy v ľavo zo zlomeninami kosti klenby a spodiny lebečnej pri pomliaždení tkaniva mozgu a pri krvácaní pod mäkkú plenu mozgovú, pričom na následky týchto zranení pri prevoze do nemocnice dňa XX.X.XXXX zomrel. Teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Citovaným rozsudkom bol uložený odporcovi trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 2,5 roka a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu dva roky a zároveň bol zaviazaný uhradiť poškodenému U. O. navrhovateľovi v 1. rade škodu vo výške 2309,90 eur (69 588,- Sk).

Z výsluchu navrhovateľa v 1. rade súd zistil, že smrť jeho syna zasiahla do jeho života tým najhorším spôsobom. Tragickú udalosť a vyrovnávanie s ňou navrhovateľ nevedel zvládnuť bez problémov a začal vo zvýšenej miere požívať alkoholické nápoje v dôsledku čoho nastávali v rodine problémy v podobe hádok. Situácia sa pomaly urovnala až narodením tretieho dieťaťa.

Z výsluchu navrhovateľky v 2.rade súd zistil, že v čase úmrtia maloletého syna bola matkou ešte jedného tri a pol ročného dieťaťa. Smrť maloletého syna zasiahla do jej života najhorším možným spôsobom, stratila zmysel života a to aj preto, že bola citovo naňho veľmi naviazaná , lebo do veku jeho 6 rokov manželia mali len jeho, navrhovateľka v 2 rade žila a existovala len pre neho už aj preto že bol prvým dieťaťom účastníkov konania, maximálne sa mu venovala, videla v ňom svoju budúcnosť. Aj narodením tretieho dieťaťa navrhovateľka v 2. rade uviedla , že miesto po maloletom U. stále zostáva prázdne a to vzhľadom k tej skutočnosti, že v súčasnej dobe by bol dospelý človek, ktorý by jej bol oporou. Smrť dieťaťa sa podpísala aj na jej treťom tehotenstve, ktoré bolo rizikové a ukončené v 7 mesiaci tehotenstva. Po tragickej udalosti bola nútená vyhľadať odbornú pomoc, bola jej nasadená antidepresívna liečba vzhľadom k tomu, že plánovali ďalšie dieťa túto liečbu ukončila. Smrť maloletého sa podpísala aj na súrodenecký vzťah s maloletou tri a pol ročnou sestrou, ktorá v dôsledku straty súrodenca začala neskôr rozprávať, čo sa posunulo asi o rok v porovnaní s normálnym vývinom. Tragická udalosť sa premietla aj do pracovnej oblasti navrhovateľky v 2 rade a to tak, že z dôvodu rizikového tehotenstva a PN bola nižšie ohodnotená a neskôr z dôvodu hospitalizácie počas MD jej bola daná výpoveď. Navrhovateľka v 2. rade uviedla, že strata dieťaťa bola pre ňu ako rodiča veľký šok, čo sa prejavilo v jej neschopnosti sa koncentrovať na určitý druh práce, v tom čase pracovala v oblasti účtovníctva. Tragická udalosť sa premietla v psychickej rovine aj tak, že keď vidí rovesníkov jej nebohého syna , ktorí sú už dospelí ľudia , pri pohľade na nich jej je ťažko a tiež pri myšlienke na to ako sa mohol ich rodinný život vyvíjať. Vzhľadom k tomu, že maloletý nebohý bol šikovný a teda mal pred sebou veľmi dobrú perspektívu.

Súd z výpovede svedkyne E. P. zistil, že pre odporcu vykonávala asi desať mesiacov opatrovateľskú činnosť jeho maloletých detí .Bolo to aj v čase po dopravnej nehode, kedy zaznamenala príchod navrhovateľa v 1. rade pred ich domácnosť, ktorý sa dožadoval stretnutia s odporcom pod vplyvom alkoholu.

Z výsluchu svedka Q. F. súd zistil, že smrť vnuka zasiahla bezprostredne nielen do životov navrhovateľov v 1.a 2. rade ale aj do jeho . Po dopravnej nehode intenzívnejšie s manželkou pomáhali navrhovateľom

v1.a 2. rade a to aj z toho dôvodu, že navrhovateľka v 2. rade túto situáciu nezvládala , bola pod sedatívami, rovnako tak túto situáciu nezvládal ani navrhovateľ v 1 . rade, preto všetky náležitosti ohľadom pohrebu musel vybaviť svedok a starostlivosť k mal. X. zabezpečovala jeho manželka. Ešte dlho po dopravnej nehode nemohol v televízii sledovať filmy a relácie s námetom maloletých detí.

Z výpovede svedkyne Y. F. súd zistil, že smrť vnuka sa premietla rovnako aj do jej života rovnako ako aj do života navrhovateľov v1. a 2 . rade. V dôsledku tejto udalosti užíva lieky až do súčasnosti. Pred dopravnou nehodou sa podieľala na výchove maloletého nebohého skoro pravidelne 1-2 krát do týždňa. Tragická udalosť sa premietla do jej života, avšak keď si uvedomila, že navrhovateľka v 2 . rade, jej dcéra túto situáciu nezvláda musí sa vzchopiť a byť jej nápomocná.

Z výsluchu svedkyne N. P. manželky odporcu súd zistil, že po tragickej nehode, keď jej manžel situáciu nezvládal navštívila v zamestnaní navrhovateľku v 2 . rade, nevedela uviesť či to bolo pred alebo po pohrebe maloletého. Požiadala navrhovateľku v 2. rade ,aby prišla k nim do domácnosti a o tejto smutnej a nepríjemnej záležitosti sa porozprávali, avšak bez prítomnosti a vedomosti navrhovateľa v 1. rade, pretože sa bála ,aby nedošlo k fyzickému stretu, lebo navrhovateľ v 1. rade chodil pred ich dom, rovnako pred školu v rozsahu asi 2-3 týždňov po tragickej udalosti.. Po tomto stretnutí sa viac ona ani odporca neskontaktovali s navrhovateľmi, torí o žiadnu pomoc nepožiadali a z uvedeného dôvodu im ani žiadnu pomoc neposkytli. Pod vplyvom tragickej udalosti sa rodina odporcu odsťahovala z T. Q..

Z výsluchu svedkyne P. P., matky navrhovateľa v 1 . rade súd zistil, že po tragickej udalosti z dôvodu neschopnosti navrhovateľov zabezpečiť chod domácnosti a starostlivosť o maloletú X. túto pomoc poskytla spolu s matkou navrhovateľky v 2. rade.

Z lekárskeho potvrdenia P.. F. zo dňa 8.7.2011 sú zistil, že navrhovateľka v 2 rade bola opakovane hospitalizovaná a následne urgentne bol urobený cisársky rez v 33 týždni tehotenstva. V prepúšťacej správe nebol uvedený dôvod predčasného pôrodu.

Podľa § 11 OZ v platnom znení fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 odst.1,2,3 citovaného zákona fyz. osoba má právo najmä sa domáhať aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti , aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. 2), pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miera znížená dôstojnosť fyz. Osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti má fyz. osoba tiež práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch . 3) výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo.

Uplatnený nárok na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy za neoprávnený zásah do osobnosti navrhovateľovi v 1.a 2. rade, každému vo výške 8300 eur si uplatnili z titulu náhrady primeraného zadosťučinenia a nemajetkovej ujmy vo vzťahu k nim v zmysle § 13 odst. 1 OZ, pretože zásahom odporcu do života ich syna došlo k neoprávnenému zásahu priamo i do ich súkromného a rodinného života, zdravia, pričom odporca im svojím protiprávnym konaním tiež spôsobil nenapraviteľnú citovú ujmu, ktorej následky spočívajú v depresívnych stavoch navrhovateľov v 1. a 2. rade pričom poukázali tiež na skutočnosť , že v dôsledku smrti syna stratili reálnu možnosť vidieť ho ako vyrastá čo by pre nich bolo prínosom.

V uvedených súvislostiach je potrebné uviesť, že v zmysle článku 8 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života. Uvedené právo každej fyzickej osoby je zakonponované i v citovanom ustanovení § 11 Obč. zákonníka. Súčasťou súkromného života je tiež rodinný život, zahrňujúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými pričom

právo na súkromie v sebe zahŕňa oprávnenie fyzickej osoby vytvárať , udržiavať a slobodne rozvíjať interpersonálne vzťahy na emocionálnej báze, o to viac vzťahy medzi príslušníkmi rodiny, budované na dlhodobých a citovo mimoriadne silných vzájomných väzbách . Pri reálnej existencii takýchto vzťahov určitej kvality, medzi ľudskými bytosťami, dochádza podľa názoru súdu porušením práva na život jednej z nich, k absolútnej a nezvratnej deštrukcii všetkých vybudovaných citových väzieb a tým k neoprávnenému zásahu do práva na súkromný a rodinný život pozostalého alebo pozostalých. Táto relevantná skutočnosť potom za splnenia predpokladov zániku medziľudských vzťahov a väzieb určitého stupňa intenzity zakladá právo dotknutej fyzickej osoby na ochranu osobnosti v zmysle § 11 a nasl. Obč. zákonníka.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru , že úmrtím syna navrhovateľov v dôsledku zavineného protiprávneho konania odporcu došlo k zásahu do práva na ochranu súkromia a rodinného života navrhovateľov v 1.a 2. rade. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovatelia v 1. a 2. rade tvorili plnohodnotne fungujúcu rodinu s dobre vyvinutými citovými väzbami . Smrť prvorodeného maloletého syna zasiahla do ich života nečakane a tragicky zásadným spôsobom a nenávratne pretrhla dovtedajšie silné citové väzby. Navrhovatelia v 1.a 2. rade stratili možnosť realizácie, výchovy a ďalšieho rozvoja rodinného života so svojím synom a sú o citový vzťah k synovi ako rodinnému príslušníkovi úplne ochudobnení, z čoho je zrejmé, že žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa § 13 odst. 1 Obč. zákonníka by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane navrhovateľov v 1.a 2. rade, ktorých právo na ochranu osobnosti bolo porušené zásahom s neodstrániteľnými následkami. Preto podľa názoru súdu prisúdenie finančnej čiastky navrhovateľom v 1.a 2. rade ako náhradu nemajetkovej ujmy je v danom prípade opodstatnené. Z výsledkov vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že v súvislosti so smrťou syna navrhovateľov v 1.a 2 .rade došlo k ich zhoršeniu zdravotného stavu / úzkosť, depresie, predčasný pôrod/. Z uvedeného potom možno vyvodiť, že konaním odporcu s následnou smrťou syna navrhovateľov došlo i k porušeniu práva navrhovateľov v 1.a 2. rade na ochranu zdravia. Z výpovede svedkov vyplýva že smrť syna vážnejším spôsobom spôsobila navrhovateľom, ktorí v dôsledku tejto straty čiastočne stratili zmysel života, z uvedeného potom vyplýva, že v dôsledku konania odporcu a smrti syna navrhovateľov v 1.a 2. rade došlo k narušeniu bežného rodinného a súkromného života medzi navrhovateľmi ako manželmi i k strate možnosti ich osobného i finančného zabezpečenia v budúcnosti zo strany syna (najmä v starobe, keď budú odkázaní na pomoc iných ľudí) .Vzhľadom k tomu, že z citovaného ustanovenia § 11 Obč. zákona vyplýva , že každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti , života, zdravia , súkromia dospel súd k záveru, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch možno priznať navrhovateľom v 1.a 2. rade každému z nich ako samostatný nárok v zmysle podaného návrhu.
V súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý si navrhovatelia uplatnili v súvislosti s tým, že neoprávneným, zásahom odporcu došlo k zásahu do práva na život ich nebohého syna , ktorý nárok si navrhovatelia uplatnili v zmysle citovaných ustanovení § 11 Obč. zákonníka, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ak bol zo strany odporcu vykonaný zásah do telesnej integrity poškodeného subjektu t.j. syna navrhovateľov v 1.a 2. rade a to takým spôsobom , že mu týmto zásahom bol odňatý život, podľa názoru súdu sa jedná o porušenie osobnostných práv syna navrhovateľov konkrétne práva na život. Požiadavka zaistenia účinnej právnej ochrany vyžaduje, aby neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý má za následok vznik nemajetkovej ujmy, spočívajúci v porušení resp. ohrození osobnosti dotknutej fyzickej osoby, bol pre pôvodcu neoprávneného zásahu spojený s nepriaznivými právnymi následkami vo forme zvláštnych občiansko právnych sankcií. Funkciou zvláštnych občiansko právnych sankcií podľa § 13 Obč. zákonníka je pôsobiť na pôvodcu neoprávneného zásahu, v danom prípade odporcu aby podľa okolnosti konkrétneho prípadu sa buď zdržal ďalších neoprávnených zásahov resp. odstránil následky neoprávnených zásahov alebo poskytol postihnutému primerané zadosťučinenie - satisfakciu. V danom prípade, keďže k porušeniu osobnostného práva nebohého maloletého syna navrhovateľov v1.a2. rade došlo jednorázovo odňatím jeho života, nie je možné hovoriť o sankciách v zmysle § 13 Obč. zákonníka, ktoré by mali preventívny alebo reštitučný charakter. Satisfakcia (zadosťučinenie) môže spočívať buď v morálnom plnení, napríklad v ospravedlnení sa alebo v peňažnom plnení, tzv. materiálnej satisfakcii. Základnou funkciou satisfakcie je dosiahnutie zmiernenia nemajetkovej ujmy poškodenej osoby. V prípade poskytnutia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sa jedná o satisfakciu pre dotknutú fyzickú osobu, ktorej bolo zasiahnuté do jej osobnostných práv. Základná funkcia , ktorú má táto náhrada plniť, je funkcia satisfakčná, t.j. zmierňovanie jej nemajetkovej ujmy touto formou, t.j. poskytnutím peňažného plnenia.

K vznesenej námietke premlčania práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vznesenej odporcom, súd udáva nasledovné: Právo na peňažné zadosťučinenie sa premlčuje, a to vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, kedy tento nárok mohol byť uplatnený prvýkrát. Vzhľadom k tomu, že otázka zodpovednosti odporcu za dopravnú nehodu, ktorá bola rozporovaná aj v prebiehajúcom trestnom konaní, a teda bolo neisté, či odporca spôsobil dopravnú nehodu a ktorým dopravným prostriedkom, mohli navrhovatelia podľa názoru súdu uplatniť nárok na peňažnú satisfakciu s ohľadom na zodpovednostný subjekt až po ukončení trestného konania. Okrem toho je zrejmé, že zásah do osobnostných práv oboch navrhovateľov je prítomný neustále, a to nielen po uplynutí určitej lehoty od škodovej udalosti, ale nepochybne aj v čase konania súdu, preto nemožno považovať nárok za premlčaný uplynutím trojročnej doby od vzniku dopravnej nehody.

Rovnako súd považoval za neopodstatnenú obranu odporcu v tom, že jeho zodpovednosť je potrebné posudzovať analogicky podľa § 427 Občianskeho zákonníka s poukazom na osobu prevádzkovateľa motorového vozidla. Súd zastáva názor, že žalovaný nárok je osobitným nárokom podľa § 11 a nasledujúcich ustanovení Občianskeho zákonníka, pričom za zásah do osobnostných sfér jednoznačne zodpovedá odporca ako vodič vozidla, ktorým bola spôsobená ujma. Odporca nakoniec nepreukázal, že by za žalovaný nárok zodpovedala iná osoba.

Vzhľadom na zložitosť danej veci , o trovách konania účastníkov v tejto veci súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 3 O.s.p. v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.
Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.